

Královny

Divadelní trio Tři grácie, Předín / Michaela Doležalová, Roman Vencel

Tři grácie, tři královny, tři ženy – paní Michaela, Olga a Jana. Nebo chcete-li rázná Johana, postarší Zita a nevidomá Eliška. Jeden lázeňský pokoj, spousta vtipu a smíchu, sympatická inscenace, která mnohé pozitivně překvapila, a na konci pak spokojený divák třeštské přehlídky. Tak by se ve stručnosti dalo popsat dění v kulturním domě při pondělním představení.

Divadelní trio Tři grácie, jak si tři šarmantní ženy říkají, o sobě prozrazuje, že nejsou divadelní spolek a ani nemají do budoucna ambice se jím stát. Což je zcela jistě škoda, protože ne jeden divák by určitě rád viděl tyto tři dámy opět společně na prknech, možná snad jen v nastudování jiné, kvalitnější předlohy. Tento „nesouboř“ si totiž jako svoji prvotinu zvolil text autorské dvojice Doležalová – Vencel. Jejich díla jsou dnes velmi populární jak mezi amatérskými, tak i profesionálními scénami. Pokud má dobrý text přispět k celkovému úspěchu inscenace, tak v tomto případě se tak, bohužel, neděje. Příběh tří rozdílně generačních žen z lázeňského pokoje postrádá nosnou zápletku a životní trable zúčastněných poodkrývá jen povrchně. Převládají pasáže plné slovních gagů, které však nepřinášejí žádné nové informace a jsou jen jakousi slovní vatou. Otázkou zůstává, zdali by ještě větší proškrtání textu bylo přínosem.

Nutno však dodat, že zpracování tohoto textu zvládly Grácie se ctí. A to především díky třem ženám na jevišti. Každá z nich má rozdílné herecké zkušenosti, pro jednu z nich je to dokonce herecký debut. Ale dohromady jim to na jevišti neskutečně klapne. Poslouchají se, reagují na sebe, ctí rozdílné charaktery postav, je cítit, že si společný pobyt na prknech užívají, a na diváky se tak může přesunout pohodová atmosféra. Jako kdybychom viděli vedle sebe tři zkušené divadelnice, které už spolu odehrály kdejaký kus.

Za zmínku určitě stojí i jedna z akterek – paní Michaela Andělová, která se zároveň zhostila i režie. Je to vždy náročný úkol být hercem i režisérem, a většinou se stává, že režisér zevnitř přehlédne nějaký detail, situaci či nelogické herecké jednání. Přísné oko režiséra zvenčí by tak v tomto případě ještě přispělo ke zkvalitnění hry předínských dam a k možnému hereckému rozehrání některých situací. Avšak za daných okolností si paní Andělová nevedla vůbec špatně.

Osobně se těším na další počin těchto sympatických dam, protože věřím, že nezklamou, a bude se opět na co dívat jako v případě Královen. Jen tak dál! Snad bych jim jen přál trochu šťastnější ruku při výběru předlohy a režiséra, který by dokázal ještě doladit už tak kvalitní představení. Nicméně ten, kdo si pondělní představení nenechal ujít, rozhodně nelitoval. Už teď jsem zvědav, co nám přinese další hrací den, protože prozatím uváděná představení letošního TDJ nepostrádají svoji kvalitou. Ještě aby ne. Ještě aby se za ty dva roky vynucené přestávky nic neurodilo.

Roman Mikeš